

кладуть у склянку і бджоли є найкращими дегустаторами, оскільки вони на відміну від людських рецепторів нюху вловлюють природні компоненти і «смакують» дані вироби, а якщо там домішки – вони відлітають. А на уроці можна взяти шматочки зефіру та підпалити, якщо є стабілізатори, такі як E440-E499 та желатин, різні добавки які додають для підвищення в'язкості та консистенції, то наш зефір горить яскравим полум'ям, потріскуючи і має запах гуми та пластмаси, на відміну від справжнього, який не горить [3, 2]. Дуже важливо аналізувати результати експерименту, щоб отримати чітку відповідь на поставлене запитання, встановити всі причини й умови, котрі привели до одержання даних результатів. Крім того, правильно організований експеримент виховує свідому дисципліну, розвиває творчу ініціативу, формує бережливе відношення до природи і здоров'я людини.

Формування життєвого досвіду безпечного поведіння з речовинами в побуті та на виробництві означає, що ці речовини мають бути «вбудовані» у життєдіяльність учнів як невід'ємна складова. Єдність теорії і практики, як відомо, найбільше сприяє міцному засвоєнню навчального матеріалу, тому теоретичні знання з хімії повинні спиратися на експеримент, а хімічний експеримент – це застосування теоретичних знань на практиці, тобто ці ланки повинні знаходитися в тісному взаємозв'язку.

Література

1. Барановська Л. Ужитковий хімічний експеримент як засіб підвищення інтересу до хімії / Л. Барановська // Хімія (Шкільний світ). – 2009. – № 2. – С. 4-10.
2. Грабовий А. Компетентнісний підхід до учнівського хімічного експерименту / Грабовий А. // Біологія і хімія в школі. – 2006. – №4. – С.13–15.
3. Кузнецов И. Сладости на пользу. / Кузнецов И. // Экология и жизнь. – 2009.
4. Лашевська Г.А. Учнівський хімічний експеримент 7–9 класи : науково-методичний посібник / Г. А. Лашевська ; Акад. пед. наук України, Ін-т педагогіки. - Київ : Педагогічна думка, 2007. – 112 с.

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

*Д.С. Дученко
м. Полтава, Україна*

Здоровий спосіб життя. Багато-хто розуміє під цим поняттям просто відмову від шкідливих звичок і заняття спортом. Насправді, здоровий спосіб життя – це набагато глибше поняття, це стиль життя і мислення. Для кожної людини – це щось особливе. Саме думки людини становлять основи здорового способу життя.

Спосіб життя – це не лише характер людської поведінки, яка позитивно чи негативно впливає на здоров'я. Сам характер поведінки зумовлений фізичним та культурним середовищем, вихованням, матеріальними можливостями. На формування способу життя впливають стереотипи стосунків між людьми, їхній життєвий досвід і соціальні умови та середовище.

Саме поняття «здоровий спосіб життя» з'явилося не дуже давно, але дотримуватися його принципів люди намагалися віддавна. Ще в середньовіччі, а можливо, й раніше люди знали основи здорового способу життя, от тільки мотивація у них була зовсім іншою, ніж тепер у нас.

Про те, щоб жити абсолютно здоровим не було й мови, але обов'язково слід було дотримуватися основ здорового способу. Основи здорового способу життя входили й до релігійних постулатів. А оскільки релігія була популярною, то багатьом доводилося дотримуватися здорового способу життя, навіть того не усвідомлюючи.

Сьогодні люди, котрі дотримуються здорового способу життя, мають на меті щось зовсім інше. Люди хочуть зберегти свій організм здоровим, адже його й так ослаблюють такі чинники як погана екологія, забруднена вода, а також популярні тепер шкідливі звички.

Ми знаємо багатьох людей, котрі розповідали, як вони у молоді роки займалися спортом, а згодом припинили, і далі й потовстішали, з'явилася задуха та ін.

Здоров'я не можна придбати раз і назавжди на якомусь етапі життя. Організм може бути здоровим лише тоді, коли він розвивається, доповнюється різними новими корисними для здоров'я елементами, звичками і, таким чином, вдосконалюється. Тому здорового способу життя треба увесь час вчитися, а треба виховувати потребу в ньому.

Отже, можна сміливо сказати, що основи здорового способу життя – це регулярне і цілеспрямоване дотримання і виконання простих правил.

Здоровий спосіб життя у кожного свій, потрібно тільки вибрати його для себе і дотримуватись із задоволенням.

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЯК ЗАСІБ ПРИРОДООХОРОННОГО ВИХОВАННЯ

*М.М. Дяченко-Богун
м. Полтава, Україна*

В умовах сучасного екологічної кризи зростає значимість природоохоронних знань і тому в школі виникає необхідність пошуку нових методів навчання й виховання, спрямованих на пропаганду інтелектуальних цінностей і авторитету знань, навичок наукової праці й діяльності. В наслідок цього *залучення в педагогічний арсенал вчителя форм і методів практичної науково-дослідницької роботи в природі є найбільш ефективним для природоохоронного виховання старшокласників.*

Сьогодні зростає соціальна значимість науково-дослідних робіт школярів в області охорони довкілля. І це не випадково, тому що сьогодні в сучасному світі гостро постає проблема взаємин людини й природи, сьогодні термін «захист навколишнього середовища» використовують із такими словами як «суспільство», «родина», «культура».

Науково-дослідна діяльність старшокласників – це діяльність учнів під керівництвом учителя, пов'язана з рішенням творчих дослідницьких завдань із заздалегідь невідомим результатом, яка передбачає поступову реалізацію основних етапів, характерних для дослідження в науковій сфері.

Організація науково-дослідної діяльності школярів дозволяє розвивати в учнів пізнавальні інтереси, самостійність, культуру навчальної праці, дозволяє систематизувати, узагальнювати, поглиблювати природоохоронні знання і учить їх застосовувати на практиці. Тому одним із головних завдань школи є забезпечення учня необхідними знаннями й уміннями, на основі яких формуються природоохоронні мислення і відповідна культура [2, с.33].

Знання старшокласників перебувають у прямій залежності від обсягу й систематичності їх самостійної пізнавальної діяльності. Для того, щоб знання були результатом їхніх власних пошуків, учителям необхідно організувати ці пошуки, управляти ними [4, с.56]. Все це можна здійснити через організацію науково-дослідної діяльності учнів охороні навколишнього середовища.

Продуктом науково-дослідної діяльності школярів є творча науково-дослідна робота. Виділяють п'ять видів творчих дослідницьких робіт:

Реферативні – роботи, в основу яких входять збір і подання інформації з вибраної теми. Суть реферативної роботи у виборі матеріалу з першоджерел, що найбільш повно висвітлюють вибрану проблему. Специфіка реферату полягає в тому, що в ньому немає розгорнутих доказів, порівнянь, міркувань. Реферат відповідає на питання про те, що нового виявляється учнем у тексті [3, с.29]. Наприклад: «Роль техногенних факторів забруднення навколишнього середовища».

Експериментальні – творчі роботи, написані на основі виконання експерименту, описаного в науці з відомим результатом. Дані роботи носять скоріше ілюстративний характер, припускають самостійне трактування особливостей результату залежно від зміни вихідних умов. Наприклад: «Природоохоронний моніторинг по вивченню стадії забруднення водойм».